

Nätreglering

Swedegas AB
Kilsgatan 4
411 04 Göteborg

Fastställande av intäktsram enligt naturgaslagen

Beslut

Energimarknadsinspektionen (Ei) fastställer intäktsramen för Swedegas AB, 556181–1034, angående transmission av naturgas avseende redovisningsenhet REN00898 för perioden 2019–2022 till 1 954 428 tkr i 2017 års prisnivå med justering enligt a och b.

- a. Efter perioden ska kapitalbasens nuanskaffningsvärde enligt bilaga 1 räknas om med ett sammanvägt entreprenadindex¹ enligt 7 § Ei:s föreskrifter (EIFS 2014:6) om skäliga kostnader och en rimlig avkastning vid beräkning av intäktsram för naturgasföretag och
- b. de löpande påverkbara kostnaderna enligt bilaga 1 ska räknas om med konsumentprisindex (KPI)².

Beslutet gäller omedelbart.

Upplysning om omprövning

Om det visar sig att företagets samlade intäkter från nätverksamheten under tillsynsperioden 2015–2018 avviker från den fastställda intäktsramen för samma period, ska intäktsramen för tillsynsperioden 2019–2022 minska respektive öka med det avvikande beloppet. Detta innebär att intäktsramen kan komma att omprövas.

Efter tillsynsperioden ska jämförelser och eventuella justeringar göras enligt följande:

- Det faktiska utfallet avseende investeringar och utrangeringar ska jämföras med prognosen.
- Det faktiska utfallet avseende löpande opåverkbara kostnader ska jämföras med prognosen.

¹ Index för transmission, distribution, lagring och förgasningsanläggning, se bilaga 2. För förgasning och lagring tillämpas indexet för transmission.

² Konsumentprisindex, se bilaga 3.

Om det faktiska utfallet i dessa delar avviker från prognoserna kan intäktsramen komma att omprövas.

1 Beskrivning av ärendet

1.1 Ansökan

Enligt 6 kap. 6 och 7 §§ naturgaslagen (2005:403) ska en intäktsram beslutas i förväg för varje naturgasföretag som bedriver överföring av naturgas eller innehar en lagrings- eller en förgasningsanläggning. Naturgasföretagen ska lämna ett förslag till intäktsram till Ei som ska pröva om den begärda intäktsramen är skälig.

Swedegas AB, i fortsättningen benämnt företaget, har ansökt om att Ei ska fastställa intäktsramen för tillsynsperioden 2019–2022 till 2 138 794 tkr för företagets verksamhet avseende transmission av naturgas.

Företaget har till grund för sin ansökan om intäktsram redovisat de uppgifter som följer av Ei:s föreskrifter (EIFS 2014:5) om naturgasföretagens förslag till intäktsram och insamling av uppgifter för att bestämma intäktsramens storlek (rapporteringsföreskriften).

1.2 Kapitalkostnader

1.2.1 Kapitalbas

Företaget har redovisat anläggningstillgångar per den 31 december 2017 till ett sammanlagt nuanskaffningsvärde om 6 871 207 tkr.

Företaget har redovisat åldersuppgifter för de anläggningstillgångar som ingår i kapitalbasen.

Företaget har redovisat att de planerar att genomföra investeringar under tillsynsperioden. Dessa har redovisats per halvår.

Företaget har redovisat att de inte planerar några utrangeringar under perioden.

1.2.2 Avskrivningstider

Företaget har uppgett att de ekonomiska livslängderna (avskrivningstiderna) bör fastställas enligt tabell 1 nedan.

Tabell 1 – Företagets begärda avskrivningstid per anläggningskategori

Anläggningskategori	År
Transmissionsledningar	90
Mät- och reglerstationer (Transmission)	40
Mätare (Transmission)	25
Stödsystem och system för övervakning	8

Vad gäller avskrivningstiden för transmissionsledningar är företagets inställning att den av Kammarrätten i Jönköping i dom den 17 november 2017, mål nr 427-16, fastställda avskrivningstiden om 90 år ska tillämpas.

1.2.3 Kalkylränta

Företaget har uppgett att de har beräknat kapitalkostnaden utifrån en kalkylränta på 7,62 procent. Av försiktighetsskäl har företaget valt att tillämpa den kalkylränta som motsvaras av yrkandet i domstolsprocessen avseende föregående tillsynsperiod.

Företaget anser att parametrarna riskfri ränta, marknadsriskpremie och inflation samt den metod som fastställts av Kammarrätten i Jönköping i dom den 17 november 2017, mål nr 427-16 ska tillämpas.

1.3 Löpande kostnader

1.3.1 Påverkbara kostnader

Företaget har inte anfört något särskilt om löpande påverkbara kostnader.

1.3.2 Opåverkbara kostnader

Företaget har prognostiserat att de löpande opåverkbara kostnaderna för den aktuella tillsynsperioden kommer att uppgå till 37 385 tkr.

1.4 Anslutningsavgifter i naturgasverksamheten

Företaget har prognostiserat inkomster från anslutningsavgifter för respektive år under tillsynsperioden till sammanlagt 3 000 tkr. Dessa inkomster härrör enbart till anläggningskategorin transmissionsledningar.

2 Bestämmelser som ligger till grund för beslutet

2.1 Naturgaslagen

Överföring av naturgas definieras enligt naturgaslagen som överföring av naturgas för annans räkning genom såväl transmissionsledningar som distributionsledningar (1 kap. 6 §).

Intäktsram definieras som de samlade intäkter som ett naturgasföretag högst får uppbära från överföring av naturgas, lagring av naturgas eller tillträde till förgasningsanläggning under en tillsynsperiod (1 kap. 8 a §).

I 6 kap. naturgaslagen behandlas intäkter från överföring av naturgas, lagringsanläggning eller förgasningsanläggning och skälighetsbedömningen av dessa intäkter. Det framgår också att Ei ska fastställa en intäktsram. När det gäller fastställande av intäktsram framgår bland annat följande.

Ei ska fastställa en intäktsram i förväg för varje tillsynsperiod. En tillsynsperiod ska vara fyra kalenderår om det inte finns särskilda skäl för en annan tillsynsperiod. Ei ska besluta om intäktsram för transmission, distribution, lagring i lagringsanläggning och drift av förgasningsanläggning var för sig. Ett beslut om intäktsram för transmission ska omfatta även intäkter från lagring i rörledning (6 och 9 §§).

Naturgasföretagen ska lämna in ett förslag till intäktsram tillsammans med de uppgifter som krävs för att pröva förslaget. Ei ska meddela beslut om fastställande av intäktsramen senast två månader innan tillsynsperioden börjar. Det ska framgå av beslutet vilka uppgifter och metoder som har använts vid fastställandet av ramen. Beslutet gäller utan hinder av att det överklagas, dvs. det gäller omedelbart (7, 8 och 23 §§).

Intäktsramen ska täcka skäliga kostnader för att bedriva den verksamhet som intäktsramen avser under tillsynsperioden och ge en rimlig avkastning på det kapital som krävs för att bedriva verksamheten (kapitalbas). När intäktsramen bestäms ska de samlade intäkter som naturgasföretaget högst får uppbära minskas med ett belopp som motsvarar naturgasföretagets intäkter från anslutning till naturgasledning och andra anläggningar under tillsynsperioden, i den utsträckning intäkterna härrör från tillgångar som ingår i kapitalbasen (10 §).

Som skäliga kostnader för att bedriva den verksamhet som intäktsramen avser ska anses kostnader för en ändamålsenlig och effektiv drift av en verksamhet med likartade objektiva förutsättningar. Kapitalbasen ska beräknas med utgångspunkt i de tillgångar som naturgasföretaget använder för att bedriva den verksamhet som intäktsramen avser. Vidare ska hänsyn tas till investeringar och avskrivningar under perioden. En tillgång som inte behövs för att bedriva verksamheten ska anses ingå i kapitalbasen, om det skulle vara oskäligt mot naturgasföretaget att bortse från tillgången (11–12 §§).

2.2 Förordningen om fastställande av intäktsram på naturgasområdet

I förordningen (2014:35) om fastställande av intäktsram på naturgasområdet (kapitalbasförordningen) finns närmare bestämmelser om vad som avses med anläggningstillgångar (3 §), vilka tillgångar som ingår i kapitalbasen (6 §), om värdering av anläggningstillgångar (7–9 §§), beräkning av kapitalförslitning (10–11 §§) och hur naturgasföretag ska dokumentera sina tillgångar (12 §).

En anläggningstillgång ska ingå i kapitalbasen från det halvårsskifte som följer på den tidpunkt då tillgången började användas. Tillgången ska inte ingå i kapitalbasen från det halvårsskifte som infaller närmast efter den tidpunkt då tillgången slutat användas (6 §).

Vid beräkning av en rimlig avkastning ska den del av kapitalkostnaderna som motsvarar kapitalförslitning beräknas som en fast andel av nuanskaffningsvärdet. Den fasta andelen beräknas utifrån tillgångens ekonomiska livslängd (10 §).

2.3 Ei:s föreskrifter

Ei har meddelat två föreskrifter som är relevanta vid fastställandet av intäktsram.

2.3.1 Rapporteringsföreskriften

Rapporteringsföreskriften innehåller bl.a. bestämmelser om när ett förslag till intäktsram senast ska lämnas och vilka närmare uppgifter som ska redovisas.

2.3.2 Intäktsramsföreskriften

Ei:s föreskrifter (EIFS 2014:6) om skäliga kostnader och en rimlig avkastning vid beräkning av intäktsram för naturgasföretag (intäktsramsföreskriften) innehåller bl.a. bestämmelser om vilka löpande kostnader som är att anses som påverkbara, vilket index som ska användas vid beräkning av skäliga kostnader och hur kapitalförslitningen ska beräknas.

3 Ei:s motivering till beslutet

3.1 Sammanfattande beräkning av intäktsramen

Företaget har ansökt om att Ei ska fastställa intäktsramen till 2 138 794 tkr. Utifrån det underlag som företaget har lämnat och nedanstående bedömning har Ei beräknat en intäktsram till 1 954 428 tkr, se tabell 2 nedan.

Företagets ansökta intäktsram överstiger detta belopp. Ansökan kan därför inte medges. Intäktsramen ska istället fastställas till 1 954 428 tkr i 2017 års prisnivå.

Tabell 2 – Beräknad intäktsram

	tkr
Kapitalkostnader	1 503 981
Löpande kostnader	
Påverkbara kostnader	413 184
Opåverkbara kostnader	37 385
Avdrag för anslutningsavgifter	122
Beräknad intäktsram	1 954 428

3.2 Allmänt om prövningen av en intäktsram

Företaget bedriver transmission av naturgas. Företaget har ansökt om en intäktsram på 2 138 794 tkr för tillsynsperioden 2019–2022 och Ei ska ta ställning till om den ansökt intäktsramen är skälig. Ei har i denna prövning tagit hänsyn till kammarrättens bedömningar avseende den första tillsynsperioden när kalkylräntan har beräknats och när avskrivningstider för transmissionsledningar har fastställts, se Kammarrätten i Jönköping dom den 17 november 2017 mål nr 427–16.

Intäktsramen ska täcka skäliga kostnader för att bedriva nätverksamhet under tillsynsperioden och ge en rimlig avkastning på det kapital som krävs för att bedriva verksamheten (kapitalbas). Intäktsramen ska även säkerställa att företagen kan hålla en hög leveranssäkerhet och möjliggöra nödvändiga investeringar, för att bibehålla nätets kapacitet och vid behov bygga ut det befintliga nätet (prop. 2012/13:85 s. 54).

Regleringen syftar till att naturgasföretagens verksamhet ska bedrivas effektivt till låga kostnader. Regleringen ska också säkerställa att kunden får betala ett skäligt pris för de olika tjänsterna som omfattas av regleringen. Vidare ska regleringen bidra till att ge kunderna en långsiktig leveranssäkerhet och trygga den svenska naturgasförsörjningen. Naturgasföretagen ska också få stabila och långsiktiga villkor för sin verksamhet. Ytterligare ett viktigt mål med regleringen är att den ska understödja utvecklingen av en väl fungerande naturgasmarknad (a. prop. s. 51).

De skäliga kostnader som företaget ska få täckning för delas in i kapitalkostnader och löpande kostnader (påverkbara och opåverkbara). Hur Ei har bedömt dessa kostnader framgår nedan.

3.3 Bedömning av kapitalkostnader

Kapitalkostnad är kostnad för att använda kapital, i form av exempelvis transmissionsledningar, mät- och reglerstationer och mätare (kapitalbas). Kostnaden utgörs av två delar, kostnad för kapitalförslitning (avskrivning) och kostnad för kapitalbindning (avkastning). Avkastningen beräknas med en real kalkylränta före skatt.

3.3.1 Kapitalbas

En anläggningstillgång som ingår i kapitalbasen ska åsättas ett nuanskaffningsvärde. Nuanskaffningsvärdet beräknas med grund i utgiften för att förvärva eller tillverka anläggningstillgången när den ursprungligen togs i bruk med hänsyn tagen till förändringen i prisläget från den anskaffningstidpunkten (kapitalbasförordningen 7 §).

Om det saknas förutsättningar att beräkna ett nuanskaffningsvärde enligt 7 §, ska nuanskaffningsvärdet beräknas utifrån anläggningstillgångens bokförda värde. Om anläggningstillgången inte har något bokfört värde eller om det finns synnerliga skäl, får nuanskaffningsvärdet i stället bestämmas till vad som är skäligt med hänsyn till tillgångens beskaffenhet (8 §).

Företaget har använt anskaffningsvärde vid värdering av kapitalbasen. Ei har vid beräkningen av kapitalkostnaderna utgått från företagets redovisade uppgifter, se bilaga 1.

3.3.2 Kostnad för kapitalförslitning

Av kapitalbasförordningen framgår att det är en linjär kapitalkostnadsmetod som ska användas. Detta innebär att kapitalförslitningen i förhållande till nuanskaffningsvärdet ska vara lika stor över anläggningens ekonomiska livslängd.

Av kapitalbasförordningens bestämmelser framgår hur kapitalförslitningen ska beräknas. När den ackumulerade förslitningen av kapitalet har beräknats, baserat på företagets inrapporterade uppgifter om anskaffningsår, ska denna avräknas från kapitalbasen (nuanskaffningsvärdet). Den del som återstår av nuanskaffningsvärdet ska användas när Ei beräknar den del av kapitalkostnaden som utgörs av kapitalbindning.

Ei har utgått från de av företaget redovisade uppgifterna vid beräkningarna. Kostnaden för kapitalförslitningen har beräknats till 365 433 tkr, se bilaga 1.

3.3.3 Avskrivningstider

Företaget har ansökt om att Ei ska tillämpa följande avskrivningstider vid beräkning av kapitalkostnaden: 90 år för transmissionsledningar, 40 år för mät- och reglerstationer, 25 år för mätare samt 8 år för stödsystem och system för övervakning.

Av kapitalbasförordningen framgår att de reglermässiga avskrivningstiderna ska motsvara tillgångarnas ekonomiska livslängd (10 §). Ei fastställer avskrivningstider beträffande olika anläggningstillgångar i enlighet med tabell 3 nedan. Detta överensstämmer med kammarrättens dom och vad företaget har ansökt om.

Tabell 3 – Avskrivningstider för tillsynsperioden 2019–2022

Anläggningskategori	År
Transmissionsledningar	90
Mät- och reglerstationer (Transmission)	40
Mätare (Transmission)	25
Stödsystem och system för övervakning	8

3.3.4 Kostnad för kapitalbindning

Kostnaden för kapitalbindning ska beräknas utifrån en åldersjusterad kapitalbas. Detta innebär att den ackumulerade förslitningen ska avräknas från det samlade nuanskaffningsvärdet för kapitalbasen. Kalkylräntan multiplicerad med den del av kapitalbasen som därefter återstår utgör kostnaden för kapitalbindning.

För att bestämma anläggningens ålder används uppgiften om vilket år som anläggningen ursprungligen togs eller kommer att tas i bruk. För de anläggningar som ursprungligen

togs i bruk fram till och med år 2012 börjar den ekonomiska livslängden att räknas från ingången av det år då anläggningen ursprungligen togs i bruk enligt 8 § intäktsramsföreskriften. För de anläggningar som tas i bruk från och med år 2013 börjar den ekonomiska livslängden att räknas från det nästkommande halvåret efter att anläggningen ursprungligen togs i bruk. Under det första året som den ekonomiska livslängden räknas är anläggningens ålder noll år och kostnaden för kapitalbindningen beräknas på hela nuanskaffningsvärdet.

Eftersom kapitalbasen värderas till nuanskaffningsvärde är den också inflationsjusterad (7 § kapitalbasförordningen). Vid beräkning av en rimlig avkastning ska därför en real kalkylränta användas. Företagets förslag till intäktsram är beräknad utifrån en kalkylränta på 7,62 procent. Ei bedömer att en real kalkylränta före skatt på 6,52 procent ska tillämpas, se bilaga 4.

I övriga delar har Ei utgått från de av företaget redovisade uppgifter vid beräkningarna. Kostnaden för kapitalbindningen har beräknats till 1 138 548 tkr, se bilaga 1.

3.3.5 Beräknad kapitalkostnad

Ei har beräknat kapitalkostnaden till 1 503 981 tkr utifrån de uppgifter som företaget har redovisat samt utifrån den metod och de parametrar som Ei beskriver ovan. Ei:s beräkning framgår av bilaga 1.

3.4 Bedömning av påverkbara kostnader

Påverkbara kostnader är sådana kostnader som inte är kostnader för överliggande gasnät, elnät, myndighetsavgifter, nätförluster, kostnader för skatter enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi och kostnader för skatter enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt (2 § intäktsramsföreskriften).

Med skäliga påverkbara kostnader enligt naturgaslagen menas kostnader som behövs för en ändamålsenlig och effektiv drift av en verksamhet med likartade objektiva förutsättningar (6 kap. 11 §). Av det följer att det inte nödvändigtvis är naturgasföretagens verkliga kostnader som ska tillämpas vid beräkning av en skälig intäktsram.

Vid fastställandet av intäktsramar för tillsynsperioden 2015–2018 har Ei använt företagets historiska kostnader för en fyraårsperiod. Ei ser ingen anledning att göra en annan bedömning för den nu aktuella tillsynsperioden. De senaste tillgängliga uppgifterna om historiska kostnader är kostnaderna för 2016. Vid beräkningen av påverkbara kostnader ska därför basåren 2013–2016 användas som utgångspunkt.

3.4.1 Anläggningstillgångar som inte ingår i kapitalbasen

Tillgångar i verksamheten som är anläggningstillgångar enligt årsredovisningslagen (1995:1554) men inte är anläggningstillgångar enligt 3 § kapitalbasförordningen ska inte redovisas i kapitalbasen. Företaget får istället enligt 3 kap. 13 § rapporteringsföreskriften redovisa dessa tillgångars samlade avskrivningar och samlade utgående bokfört värde.

Av 3 och 6 §§ kapitalbasförordningen framgår vilka anläggningstillgångar som utgör kapitalbasen. Övriga tillgångar i nätverksamheten som inte definieras som kapitalbas hanteras i regleringen som löpande kostnader. Vid beräkning av en löpande kostnad för dessa anläggningar är utgångspunkten att företaget ska få skälig kostnadstäckning för dessa. Ei bedömer att en skälig kostnadstäckning erhålls genom att företaget vid beräkning av löpande kostnader ges täckning för bokförda avskrivningar samt ersättning för kostnaden för det kapital som krävs för att finansiera dessa anläggningar. Vid omräkning av de bokförda kapitalkostnaderna till löpande kostnader används en så kallad omvandlingsränta som motsvarar kostnaden för kapital före skatt.

Ei bedömer att omvandlingsräntan ska vara nominell eftersom det bokförda värdet redovisas i nominellt värde. En sådan omvandlingsränta bör idealt sett bestämmas för vart och ett av de aktuella åren för omräkning. Det är dock rimligt med ett visst mått av schablonisering när de löpande kostnaderna fastställs. Ei anser därför att omvandlingsräntan ska bestämmas enhetligt för de år som omfattas och på samma sätt som kalkylräntan för företagets kapitalkostnader. Utifrån bedömningen av en rimlig kalkylränta enligt bilaga 4 har Ei beräknat omvandlingsräntan till 8,65 procent. Detta motsvarar en real kalkylränta före skatt på 6,52 procent.

Ei har utgått från de av företaget inlämnade uppgifterna om anläggningstillgångar som inte ingår i kapitalbasen. Kostnaden för dessa anläggningar för perioden 2019–2022 har beräknats enligt bilaga 1.

3.4.2 Effektiviseringskrav

Intäktsramen ska beräknas så att den täcker skäliga kostnader för att bedriva den verksamhet som intäktsramen avser. Kostnader för en ändamålsenlig och effektiv drift av en verksamhet med likartade objektiva förutsättningar anses vara skäliga (6 kap. 10-11 §§ naturgaslagen).

På konkurrensutsatta marknader tävlar företagen mot varandra vilket leder till ökad innovation, kvalitet och prispress till nytta för kunderna. För att kunna agera på en konkurrensutsatt marknad tvingas företagen effektivisera sin verksamhet vilket också medför fördelar för kunderna eftersom företagets kostnader pressas.

Gasnätsföretagen är monopol och eftersom det saknas marknadsmekanismer som naturligt skapar effektiva verksamheter behöver det finnas ett effektiviseringskrav i intäktsregleringen för att alla kostnadsökningar inte ska kunna vidareföras till kundkollektivet. Att ett sådant krav ska ingå i regleringen framgår också av förarbetena till naturgaslagen (prop. 2012/13:85 s. 55 f).

Ei bedömer att ett generellt effektiviseringskrav ska användas. I regleringen av gasnätsföretagens intäktsramar för tillsynsperioden 2015–2018 var det generella effektiviseringskravet 1 procent årligen på företagets löpande påverkbara kostnader. Ei bedömer att det är rimligt att tillämpa samma effektiviseringskrav för gasnätsföretagen även för den andra tillsynsperioden. Effektiviseringskravet ska vara samma för alla år i perioden.

Ei har beräknat de påverkbara kostnaderna för perioden 2019–2022 med ett årligt effektiviseringskrav på 1 procent.

3.4.3 Beräknade påverkbara kostnader

Ei har beräknat företagets påverkbara kostnader för tillsynsperioden 2019–2022 efter effektiviseringskrav till 413 184 tkr, se bilaga 1.

3.5 Bedömning av opåverkbara kostnader

Opåverkbara kostnader är kostnader för överliggande gasnät, elnät, myndighetsavgifter, nätförluster, kostnader för skatter enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi och kostnader för skatter enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt (2 § intäktsramsföreskriften).

Företaget har lämnat en prognos för dessa kostnader under tillsynsperioden. Ei har beräknat företagets opåverkbara kostnader till 37 385 tkr enligt företagets prognos, se bilaga 1.

Efter tillsynsperioden kommer prognosen att stämmas av mot det verkliga utfallet, vilket kan medföra att Ei omprövar intäktsramen. Företaget kan på detta sätt få täckning för sina verkliga opåverkbara kostnader.

3.6 Avdrag för anslutningsavgifter

När intäktsramen fastställs ska ett avdrag göras motsvarande de intäkter som naturgasföretaget har från anslutning till naturgasledning och andra anläggningar som ingår i kapitalbasen (6 kap. 10 § naturgaslagen).

Avdraget ska beräknas utifrån den ekonomiska livslängden som i detta fall är 90 år, eftersom de inkomster som företaget har redovisat enbart tillhör anläggningskategorin transmissionsledningar (6 § intäktsramsföreskriften).

Avdrag för anslutningsavgifter har beräknats utifrån företagets redovisade uppgifter och uppgår till 122 tkr, se bilaga 1.

3.7 Automatisk justering av intäktsramen

Intäktsramen fastställs i 2017 års prisnivå. I samband med att avstämning görs efter tillsynsperiodens slut kommer Ei att räkna om den beslutade intäktsramen med de kostnadsprisindex som framgår av kapitalbasförordningen och intäktsramsföreskriften. Denna justering är en del av beslutet och innebär inte att beslutet omprövas.

3.8 Omprövning

3.8.1 Omprövning under tillsynsperioden

Under tillsynsperioden kan omprövning ske under vissa villkor. Om det till exempel visar sig att företaget har lämnat oriktiga eller bristfälliga uppgifter som mer än i ringa omfattning har inverkat på intäktsramens storlek ska Ei ompröva företagens intäktsram (6 kap. 14 § naturgaslagen).

3.8.2 Omprövning efter avstämning vid tillsynsperiodens slut

Efter tillsynsperiodens slut gör Ei en avstämning av de antaganden som legat till grund för den fastställda intäktsramen enligt detta beslut. Ei jämför då det faktiska utfallet avseende kapitalbasens investeringar och utrangeringar med den prognos företaget gjort. Detsamma gäller för de löpande opåverkbara kostnaderna. I rapporteringsföreskriften finns närmare bestämmelser om när och vilka uppgifter företaget ska lämna för att Ei ska kunna göra denna avstämning.

Ett naturgasföretag får inom fyra månader efter tillsynsperiodens slut ansöka om att intäktsramen för perioden ska ökas (6 kap. 15 § naturgaslagen).

För det fall det finns skäl att anta att ramen är större än vad som är motiverat av senare kända förhållanden och avvikelsen inte är ringa ska Ei ompröva intäktsramen (6 kap. 16 § naturgaslagen).

3.8.3 Omprövning till följd av avvikelse från den föregående intäktsramen

Om det visar sig att företagets samlade intäkter från nätverksamheten under tillsynsperioden 2015–2018 avviker från den fastställda intäktsramen för samma period, ska intäktsramen för 2019–2022 minska respektive öka med det avvikande beloppet. I vissa fall tillkommer dessutom ett överdebiteringstillägg (6 kap. 19–20 §§ naturgaslagen). Detta innebär att intäktsramen för tillsynsperioden 2019–2022 kan komma att ändras.

Hur man överklagar

Se bilaga 5, Så här gör du för att överklaga beslutet.

Detta beslut har fattats av generaldirektören Anne Vadasz Nilsson. Vid den slutliga handläggningen deltog även ställföreträdande generaldirektören Tony Rosten, chefsjuristen Göran Morén, chefsekonomen Therese Hindman Persson, juristen Johan Nordström samt analytikern Anna Öhlund, föredragande.

Anne Vadasz Nilsson

Anna Öhlund

Beslutet har fattats elektroniskt i Energimarknadsinspektionens ärendehanteringssystem.

Bilagor

- 1 Beräknad intäktsram avseende transmission av naturgas
- 2 Index för transmission, distribution, lagring och förgasningsanläggning
- 3 Konsumentprisindex
- 4 Kalkylränta för tillsynsperioden 2019–2022
- 5 Så här gör du för att överklaga beslutet

Kalkylränta för tillsynsperioden 2019–2022

Enligt 6 kap. 10 § naturgaslagen (2005:403) ska intäktsramen ge en rimlig avkastning på det kapital som krävs för att bedriva verksamheten. Energimarknadsinspektionen (Ei) fastställer därför en kalkylränta som ska användas vid beräkningen av intäktsramar för tillsynsperioden 2019–2022. I denna promemoria redovisas Ei:s tillvägagångssätt för att fastställa kalkylräntan samt vilken kalkylränta som ska tillämpas under tillsynsperioden 2019–2022.

Kalkylräntan ska beräknas utifrån vedertagna ekonomiska metoder och ge företagen den avkastning som krävs för att attrahera kapital för investeringar (prop. 2012/13:85 sid. 61). Naturgaslagen och förarbetena ger utöver detta inte någon ytterligare vägledning när det gäller beräkning av kalkylräntan. Ei ska därför bestämma vilken metod som ska användas och hur de ingående parametrarna ska fastställas.

För tillsynsperioden 2015–2018 fastställde Ei en kalkylränta med WACC-metoden (Weighted Average Cost of Capital). Av de nio beslut som fattades överklagades fyra. Frågan om nivån på kalkylräntan för tillsynsperioden 2015–2018 avgjordes av Kammarrätten i Jönköping genom dom som meddelades i november 2017 (se bl.a. mål nr 8016–14). Efter att högsta förvaltningsdomstolen i april 2018 beslutade att inte meddela prövningstillstånd har domarna i "gasnätsmålen" vunnit laga kraft. Kammarrätten fastslog att WACC-metoden skulle användas för att beräkna kalkylräntan samt prövade några av parametrarna i WACC-metoden. Målen återförvisades till Ei för nya beräkningar enligt de ställningstaganden som domstolen gjort. Ei har därefter fastställt kalkylräntan till 6,91 procent för Swedegas AB och E.ON Gas Sverige AB, samt 7,02 procent för Göteborgs Energi Gasnät AB.

I och med de senaste domarna i gasnätsmålen har domstolarna nu i processerna rörande el- och gasnätsregleringen prövat de flesta av de ingående parametervärdena i WACC-metoden. Användandet av den grundläggande WACC-metoden har inte ifrågasatts.

För tillsynsperioden 2019–2022 anser Ei att det inte finns skäl att ändra den grundmetod som tidigare har använts i regleringen, dvs. WACC-metoden. I enlighet med vad som följer av kammarrättens bedömning i gasnätsmålen är utgångspunkten också att varje parametervärde ska fastställas och redovisas separat. För framtagande av parametrarna skuldandel, kreditriskpremie och tillgångsbeta har Ei anlitat konsultföretaget Montell & Partners. Konsultföretaget har även anlitats för att ta fram de jämförelseföretag som ligger till grund för beräkning av de ovan nämnda parametrarna.

För tillsynsperioden 2019–2022 beräknar Ei att en real kalkylränta före skatt på 6,52 procent ska tillämpas. Kalkylräntan har fastställts utifrån följande parametrar:

- Skuldandelen ska vara 44 procent. Skuldandelen har beräknats utifrån europeiska jämförelseföretag med överföring av gas som huvudsaklig verksamhetsgren. Skuldandelen har beräknats som nettoskuldens andel av det totala bolagsvärdet för den senast tillgängliga nioårsperioden.
- Riskfri ränta ska vara 4 procent. Den riskfria räntan har i enlighet med kammarrättens dom för perioden 2015–2018 fastställts med BNP-metoden.
- Tillgångsbeta ska vara 0,43. Tillgångsbeta har beräknats utifrån aktiebeter för jämförelseföretag i förhållande till respektive aktiemarknadsindex. Vid beräkningen har den senast tillgängliga fyraårsperioden med veckovisa observationer, aktuell skattesats för jämförelseföretagen och Hamadas formel använts.
- Aktiebeter ska vara 0,70. Aktiebeter har beräknats utifrån tillgångsbeter och Hamadas formel.
- Aktiemarknadsriskpremien ska vara 5 procent. Aktiemarknadsriskpremien har fastställts i enlighet med kammarrättens dom för perioden 2015–2018.
- Kreditriskpremien ska vara 1,18 procent. Kreditriskpremien har beräknats i enlighet med kammarrättens dom för perioden 2015–2018.
- Särskild riskpremie ska vara 1,5 procent. En särskild riskpremie har lagts till då de svenska gasnätsföretagen anses ha en något högre riskprofil än de europeiska jämförelseföretagen. Att den särskilda riskpremien ska vara 1,5 procent utgår bland annat från kammarrättens dom för perioden 2015–2018.
- Inflationen ska bedömas vara 2 procent. Bedömningen utgår ifrån Riksbankens långsiktiga inflationsmål i linje med kammarrättens dom.
- Skattesatsen ska vara 21 procent. Denna skattesats är medelvärdet av den beslutade bolagsskatten under tillsynsperioden 2019–2022. Enligt riksdagsbeslut den 14 juni 2018 sänktes bolagsskatten från 22 till 21,4 procent den 1 januari 2019 och från 21,4 till 20,6 procent den 1 januari 2021.

1 Beräkning av kalkylränta

Syftet med intäktsramsregleringen är att gasnätsföretagen ska få täckning för de kostnader som uppstår för att bedriva en effektiv gasnätsverksamhet utan att kunderna får betala för mycket för nättjänsten. Det innebär bland annat att kalkylräntan ska fastställas så att den ger företagen incitament att hålla kapitalbasen på en samhällsekonomiskt rimlig och uthållig nivå. Kalkylräntan ska samtidigt vara på en sådan nivå så att den skyddar kunderna från oskäligt höga priser.

I Sverige fastställs avkastningen för gasnätsverksamhet utifrån den reglerade kapitalbasen samt en beräknad kalkylränta.

1.1 Beskrivning av WACC-metoden

För att kunna beräkna en intäktsram som ger tillräckliga förutsättningar för att finansiera de kostnader som nätföretagen har för kapital måste en beräkning av kapitalkostnaderna göras. För detta krävs att det finns ett mått på kapitalbasen i monetära termer, reglermässiga avskrivningstider och en kalkylränta. Kalkylräntan kan bestämmas på olika sätt. Inom finansiell ekonomi finns flera metoder för detta. Metoden som är den idag mest förekommande är WACC-metoden där avkastningskravet för eget kapital bestäms med hjälp av CAPM. Det är också denna metod som Ei har valt att använda för att beräkna kalkylräntan.

WACC-metoden innebär att man väger in hur stora långivarnas och aktieägarnas avkastningskrav är i förhållande till deras andel av det totala kapitalet (marknadsvärderat), och beräknas i dess enklaste form enligt följande formel.

$$WACC = rd(1 - t) * (D/(D + E)) + re(E/(D + E)), \text{ där}$$

rd = avkastningskrav för lånat kapital

re = avkastningskrav för eget kapital

t = skattesats

D = uppskattat marknadsvärde av företagets finansiella skulder (vid optimal kapitalstruktur)

E = uppskattat marknadsvärde av företagets eget kapital (vid optimal kapitalstruktur)

Uttrycket ovan ger en nominell kalkylränta efter skatt¹, vilket är det begrepp som normalt används på kapitalmarknaden.

Avkastningskravet på eget kapital i WACC-metoden kan beräknas enligt olika finansiella teorier. Vedertaget är att bestämma kravet utifrån CAPM, som beskrivs med nedanstående formel.

¹ Utöver de ovan nämnda delarna i WACC tillkommer en särskild riskpremie på kostnad för eget kapital då Ei anser att de svenska gasnätföretagen möter en högre risk än de europeiska jämförelseföretagen.

$re = rf + \beta (rm - rf)$, där

re = avkastningskrav för eget kapital

rf = riskfri ränta

rm = förväntad avkastning på aktiemarknadsindex

β = betavärde

Enligt formeln utgörs avkastningskravet på eget kapital av summan från den riskfria räntan och en riskpremie, som i sin tur är en funktion av det s.k. betavärdet och aktiemarknadens genomsnittliga riskpremie, "aktiemarknadsriskpremien" (uttrycket $rm - rf$).

Avkastningskravet på lånat kapital utgörs av den ränta som långgivare kräver för att låna ut pengar till ett företag. Räntan är beroende av vilka risker som förknippas med att låna ut pengar till företaget. Utöver den riskfria räntan måste även långgivarna kompenseras med en riskpremie för risken att företaget inte kommer att kunna betala tillbaka krediten. Kostnaden för lånat kapital utgörs av den riskfria räntan plus en kreditriskpremie.

1.2 Framtagande av parametrar för fastställande av kalkylränta

Vid framtagandet av kalkylräntan har Ei använt sig utav de värden och metoder som kammarrätten beslutat om för tillsynsperioden 2015–2018. För parametrarna, riskfri ränta, inflation, aktiemarknadsriskpremie och särskild riskpremie, har Ei använt de värden som framgår av domarna. För att identifiera lämpliga jämförelseföretag och ta fram parametrarna skuldandel, kreditriskpremie och tillgångsbeta har Ei anlitat konsultföretaget Montell & Partners.

1.2.1 Urvalskriterier för jämförelseföretag

När jämförelseföretag väljs ut är det viktigt att ta hänsyn till att de jämförbara företagen har samma slags eller liknande verksamhet, motsvarande risk och gärna liknande reglering som de företag de jämförs emot. Jämförelseföretagen ligger även till grund för skattningen av parametrarna skuldandel, kreditriskpremie och tillgångsbeta. I sitt uppdrag fick Montell & Partners uppgiften att identifiera lämpliga jämförelseföretag utifrån följande urvalskriterier:

- Företagens huvudsakliga affärsverksamhet är överföring av gas (det vill säga intäkter är till övervägande del föremål för offentlig reglering och verksamheten är kapitalintensiv).
- Företagen ska vara noterade på en europeisk handelsplats.
- Företagen ska ha sitt säte i Europa.

Utgångspunkten för konsultens bedömning av jämförelsebolagens riskstruktur var att jämförelsebolagen i så stor omfattning som möjligt ska överensstämma med de svenska gasnätsföretagens. Konsulten skulle även identifiera lokala aktiemarknadsindex för jämförelseföretagen som referensindex.

Utifrån ovan nämnda kriterier har fem börsnoterade företag valts ut av konsulten, Dessa fem företag är; Ascopiave S.p.A, Enagas S.A, Fluxys Belgium SA, Snam S.p.A och Gas Natural SDG².

För perioden 2015–2018 valdes 16 jämförelseföretag ut. Företagen studerades under perioden 2005–2014. De 16 jämförelseföretagen delades in i tre grupper, europeiska gasnätsföretag, amerikanska gasnätsföretag och europeiska eltransmissionsföretag.

Vid val av jämförelseföretag är det en avvägning mellan att fastställa lämpliga urvalskriterier och att få ett tillräckligt antal observationer för att analysen ska bli statistiskt signifikant.

Även om de av konsulterna utvalda jämförelseföretagen ger relativt få observationer bedömer Ei att andra urvalskriterier, liknade de som användes under perioden 2015–2018, skulle innebära att företag inkluderas som har helt andra förutsättningar än de svenska gasnätsföretagen. Ett sådant urval skulle ge ett avsevärt sämre underlag än de urvalskriterier som konsulterna föreslår att Ei ska använda i denna analys. Ei delar därför konsulternas bedömning att de fem ovan nämnda företagens verksamhet, riskprofil och marknadsstruktur med reglering, bättre reflekterar de förhållanden som svenska gasnätsföretag verkar inom än de företag som valdes ut för perioden 2015–2018. Ei bedömer också att antalet observationer är tillräckliga för bedömningen av parametrarna inför perioden 2019–2022.

1.2.2 Skuldandel

Skuldandelen, det vill säga andelen lånat kapital, är en central parameter när kalkylräntan ska beräknas. En WACC ska enligt teorin beräknas utifrån en långsiktig optimal skuldandel som minimerar företagets WACC. För att skatta den optimala skuldandelen används jämförelseföretag. Olika typer av verksamheter och framförallt graden av konkurrenstryck på marknaden innebär olika risknivåer och ger därför olika optimala skuldandelar. Detta innebär att de bolag som används som jämförelsebolag bör vara så lika svenska gasnätsföretag som möjligt, vilket även specificerades vid urvalskriterierna för jämförelseföretagen.

Konsultföretaget Montell & Partner fick i uppdrag att beräkna skuldandelen utifrån de valda jämförelseföretagen baserat på nio års historisk data, så nära den 1 januari 2019 som finns tillgängligt. Skuldandelen skulle beräknas som finansiell nettoskuld dividerat med summan av nettoskuld och börsvärde. Konsulten skulle dessutom ta hänsyn till eventuella extremvärden vid beräkning av skuldandelen.

För tillsynsperioden 2019–2022 har Ei utgått från samma metodik som för föregående tillsynsperiod (2015–2018). Den enda skillnaden mot är att andra jämförelseföretag har valts ut för att ingå i analysen. Skuldandelen har beräknats utifrån europeiska jämförelseföretag med överföring av gas som huvudsaklig verksamhetsgren. Skuldandelen har fastställts till 44 procent och beräknats som nettoskuldens andel av det totala bolagsvärdet på nio års historisk data så nära den 1 januari 2019 som möjligt.

² Vid beräkningarna har hänsyn tagits till eventuella extremvärden varav några företag kan ha exkluderats.

1.2.3 Betavärde

Betavärdet (β) speglar ett börsnoterat företags risk (volatilitet i aktiekurs) i förhållande till marknads risk (volatilitet i index). Betavärden under 1 innebär en lägre risk och betavärden högre än 1 innebär en högre risk än genomsnittet på aktiemarknaden. Ett företags "equity beta" är en funktion av dess rörelserisk samt finansiella risk (kapitalstruktur). Eftersom företag inom en bransch ofta har olika kapitalstruktur måste det s.k. "asset beta" (d.v.s. beta för ett företag utan finansiell nettoskuld) beräknas för att kunna jämföra betaobservationerna och beräkna ett branschsnitt. Betavärdena beräknas med utgångspunkt i samma jämförelsebolag som används vid fastställandet av skuldandelen och kreditriskpremien

För att bedöma betavärdet har Ei anlitat konsultföretaget Montell & Partner. I instruktionerna till konsulten angavs att de skulle använda samma jämförelsebolag som vid fastställandet av skuldandelen och kreditriskpremien. Vid beräkning av tillgångsbeta skulle veckovisa observationer användas för de fyra senaste åren så nära den 1 januari 2019 som är möjligt. Vid beräkningen skulle de även identifiera och använda lokala aktieindex för jämförelsebolagen, utgå från aktuell skattesats för jämförelseföretagen och använda Hamadas formel som hävstångsformel för att konvertera aktiebeta till tillgångsbeta. Det beräknade tillgångsbetavärdet ska sedan räknas upp med samma hävstångsformel till ett aktiebeta för branschen som beaktar företagets optimala skuldandel.

I beslutet om intäktsramar för perioden 2015–2018 fastställde Ei tillgångsbeta till 0,45. Vid beräkningen utgick Ei från fyra års veckovisa observationer, aktuell skattesats för jämförelseföretagen, respektive aktiemarknadsindex och Hamadas formel.

För perioden 2019–2022 har Ei utgått ifrån konsultföretagets beräkningar med ett tillgångsbeta på 0,43 och aktiebeta på 0,70. Beräkningen har utgått från samma metodik som för föregående tillsynsperiod. Skillnaden mot perioden 2015–2018 är att andra jämförelseföretag och därtill lokala aktiemarknadsindex har ingått i analysen. Dessutom har veckovisa observationer för de fyra åren så nära den 1 januari 2019 som möjligt använts.

1.2.4 Kreditriskpremie

Kreditriskpremien är den extra avkastning som en långgivare får för att låna ut pengar till ett företag jämfört med en riskfri investering. Den extra premien avser att täcka risken för att ett företag hamnar i obestånd och inte kan betala tillbaka. Ju längre löptid det är på ett lån, desto högre kreditpåslag kräver en långgivare eftersom denne då får en motsvarande högre upplåningskostnad eller måste ta på sig en refinansieringsrisk.

För att uppskatta storleken på kreditriskpremien har Ei anlitat konsultföretaget Montell & Partners. Konsultens instruktion var att kreditriskpremien ska bedömas som skillnaden i avkastning mellan de europeiska jämförelsebolagens obligationslån med tio års löptid och den tyska tioåriga statsobligationsräntan för en femårsperiod så nära den 1 januari 2019 som möjligt.

Konsulternas analys mynnade ut i en metodik som baseras på skillnaden i ett index³ för tioåriga företagsobligationer med kreditbetyg BBB och den tyska tioåriga statsobligationsräntan för den senast tillgängliga femårsperioden ska användas. Detta är samma metod som kammarrätten fastställde för perioden 2015–2018.

Ei delar denna bedömning. För perioden 2019–2022 ska kreditriskpremien därför fastställas till 1,18 procent. Vid beräkningen har samma metodik som vid föregående tillsynsperiod använts. Anledningen till att kreditriskpremien avviker mot kreditriskpremien förtillsynsperioden 2015–2018 är att en annan femårsperiod använts och att ränteläget är lägre nu än vad det var för fyra år sedan.

1.2.5 Riskfri ränta

Med riskfri ränta avses den förväntade avkastningen från investeringar i finansiella instrument som saknar risk. Den riskfria räntan som används i CAPM-formeln ska spegla investeringens tidshorisont. Av kammarrättens domar för perioden 2015–2018 framgår att Ei inte har något annat val än att använda den s.k. BNP-metoden. I denna metod adderas Riksbankens långsiktiga inflationsmål på 2 procent och den förväntade långsiktiga reala BNP-tillväxten som domstolen bedömt till 2 procent. Ei fastställer utifrån detta den riskfria räntan till 4 procent för tillsynsperioden 2019–2022.

1.2.6 Aktiemarknadsriskpremie

Aktiemarknadsriskpremien uttrycker den extra avkastning som en investerare kräver på aktiemarknaden för risken att investera i aktier jämfört med riskfria tillgångar och härleds teoretiskt ur CAPM som skillnaden mellan aktiemarknadsindex och riskfri ränta för samma tidsperiod. Aktiemarknadsriskpremien skattas vanligen genom studier av historiska tidsserier av avkastning för olika värdepapper, studier av nuvarande marknadsdata för härledning av en framåtblickande riskpremie eller genom enkätundersökningar bland marknadsaktörer. Att använda BNP-metoden för att fastställa den riskfria räntan skapar utmaningar eftersom den då i teorin bör relateras till ett aktiemarknadsindex med samma tidsspann.

I kammarrättens dom för perioden 2015–2018 bedömdes aktiemarknadsriskpremien utifrån ett långsiktigt perspektiv vilket är nödvändigt om BNP-metoden används för att ta fram den riskfria räntan. Aktiemarknadsriskpremien fastställdes av domstolen till 5 procent⁴. Ei har därför utgått från kammarrättens dom i denna del. Aktiemarknadsriskpremien fastställs därför till 5 procent för perioden 2019–2022.

1.2.7 Särskild riskpremie

För att avgöra om ytterligare kompensation är motiverat utöver den som specificeras enligt CAPM (särskild riskpremie) behöver jämförelseföretagen analyseras. Skälet till det är att syftet med den särskilda riskpremien är att kompensera för sådana risker som svenska gasnätsföretag utsätts för men som inte är aktuella hos jämförelsebolagen.

³ IGEEUB10.

⁴ Siffran härstammar främst från EY:s tolkning/justering av Dimson et al. (2002) historiska studie under åren 1900–2001.

Ei bedömer att gasnätsföretagen i Sverige har något högre risk än motsvarande företag i Europa. Därför bör en särskild riskpremie läggas till på kostnaden för eget kapital. Den högre risken kan förklaras av de svenska gasnätsföretagens beroende av ett fåtal kunder, politisk risk och det svenska gasnätets struktur. Motiveringen till den högre politiska risken är att naturgasen i Sverige har en mindre roll i samhället än vad den har i många andra länder i Europa. Att det svenska gasnätets struktur ger en högre risk beror på att tillförsel av gas till Sverige i dag endast sker genom en gasledning från Danmark, varför störningar i gasförsörjningen medför en större risk jämfört med övriga Europa där gasnätet är sammankopplat mellan flera länder.

Mot bakgrund av ovan bedömer Ei att den särskilda riskpremien ska fastställas till 1,5 procent. Detta är i linje med domstolsavgörandena för tillsynsperioden 2015–2018 och Ei anser inte att förutsättningarna förändrats sedan dess.

1.3 Konvertering av kalkylränta

I regleringen tillämpas en real kalkylränta före skatt. Kalkylräntan måste vara real på grund av att kapitalbasen justeras för förändringar i prisnivå. Kalkylräntan bestäms före skatt eftersom gasnätsföretagens resultat bedöms före skatt. Utmaningen med att tillämpa en kalkylränta före skatt är att den inte kan observeras direkt på kapitalmarknaden, detta eftersom aktieägare ställer ett avkastningskrav baserat på företagets resultat efter skatt.

1.3.1 Skattesats

Ei har precis som vid tillsynsperioden 2015–2018 använt sig av standardmetoden för att räkna om en kalkylränta efter skatt till en kalkylränta före skatt. Metoden innebär att resultatet från en nominell kalkylränta efter skatt divideras med skattesatsen för att på så vis eliminera effekten av skatterna. Som skattesats används den svenska bolagsskatten.

Bolagsskatten i Sverige är för närvarande 22 procent. Riksdagen har den 14 juni 2018 beslutat att bolagsskatten under 2019–2020 ska vara 21,4 procent och att den ska vara 20,6 procent för 2021–2022. Baserat på att det vid tidpunkten för intäktsramsbesluten är känt att skattesatsen kommer att förändras för de år som tillsynsperioden omfattar har Ei tagit medelvärde av skattesatserna under fyraårsperioden och använt skattesatsen 21 procent som grund för beräkning av kalkylräntan.

1.3.2 Inflation

För att räkna om till en real kalkylränta används precis som vid föregående tillsynsperiod standardmetoden, vilket även stämmer överens med hanteringen av skattesatsen i metoden. Metoden innebär att inflationen dras av från nominell kalkylränta innan skatt (förutsatt att skattekorrigeringen sker först), enligt:

$$\text{Real WACC före skatt} = \frac{(1 + \text{Nominell WACC före skatt})}{1 + \text{inflationen}} - 1$$

Av kammarrättens domar för perioden 2015–2018 framgår att Riksbankens långsiktiga inflationsmål på 2 procent ska användas för inflationen.

2 Ei beräknar en kalkylränta för perioden 2019–2022 till 6,52 procent

Ei bedömer att en real kalkylränta före skatt på 6,52 procent, vilket motsvarar 8,65 procent nominellt före skatt, ska tillämpas för tillsynsperioden 2019–2022. Kalkylräntan har beräknats utifrån de parametrar som framgår av tabell 1.

Tabell 1 Parametrar vid bedömning av kalkylräntan för tillsynsperioden 2019–2022

Parametrar	%
Skuldandel	44,00
Aktiebeta	69,69
Risikfri ränta	4,00
Aktiemarknadsriskpremie	5,00
Särskild riskpremie	1,50
Kreditriskpremie	1,18
Inflation	2,00
Skattesats	21,00

Kalkylräntan ska vara densamma under hela perioden.